

درخشش یک خانواده هنرمند شیرازی در مسابقه جهانی گلوبال موزیک اواردرز ۲۰۲۱

محمد بهمن بیگی

متعدد رادیویی و تلویزیونی به جهت معرفی هر چه بیشتر این آثار پلی فونیک فولکلور، از جمله فعالیت های این هنرمندان است. استاد محمد بهمن بیگی، پسر معنوی آموزش عشایر و برنده جایزه جهانی یونسکو در مورد علی پویانیا گفته است: «من عاشقان موسیقی را دوست می دارم و در میان آنان از همه عاشق تر و دیوانه تر را خیلی دوست می دارم، نام این عاشق دیوانه علی پویانیاست، جانم فدایش» (محمد بهمن بیگی - ۲۰ بهمن ۱۳۸۸).

سایر صاحب نظران و هنرمندان شاخص و مدرسین دانشگاه که برای این خانواده به ویژه علی پویانیا تقدیرنامه نوشته اند حمیدرضا نوریبخش، هادی منتظری، محمد تقی زرین چنگ، حسن ریاحی، محمد سریر، کامیاب روشن روان، محمد بیگلری پور، محمد حقگو، داریوش پیرنیاکان، آیت پیمان، محمد سید، منوچهر کیانی، محمد مهدی (منوچهرخان) قشقایی، پروین بهمنی، داوودخان حسن آقایی کشکولی، میهنون رحیمیان، بزرگ لشگری، پروفیسور علیرضا ازمندیان و پروفیسور منوچهر صهبایی می باشند. و نیز سایر مراکز موسیقی و مرتبسی که در خصوص آلبوم چشم انتظار و خانواده پویانیا خالق این اثر بس بدیل مطلب نوشته اند عبارت اند از مرکز موسیقی سازمان صدا و سیما، سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران، رادیو فرهنگ، مرکز اسناد انقلاب اسلامی، خانه موسیقی ایران و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.

این رویداد موسیقی جهانی شونده علی پویانیا خواننده ایرانی و از چهره های ماندگار تاریخ شفاهی سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران در حوزه موسیقی فولکلوریک است که با آلبوم چشم انتظار به خوانندگی و ترانه سرایی خود و ترانسکریپسیون، ارکستراسیون و نظارت بر ضبط فرزندانش ایمان و اشکان پویانیا که هر دو از فارغ التحصیلان مقطع لیسانس و فوق لیسانس رشته موسیقی و عضو بنیاد ملی نخبگان می باشند توانست به یکی از ارمان های استاد محمد بهمن بیگی در داستان گویایی در کتاب «اگر قاج نبود» جامه عمل بپوشاند. این خانواده با اجرای هنرمندان ارکستر سمفونیک سازمان صدا و سیما موفق شده اند گامی نو در جهت احیای فرهنگ موسیقایی اقوام بزرگ و سلجشور لرو ترک برداشته و آثار فاخر و ارزشمندی را در این حوزه ارائه دهند. دریافت تقدیرنامه های متعدد از مراکز علمی، فرهنگی و هنری به ویژه کانون فرهنگسازان، رهبران کر و ارکستر خانه موسیقی ایران و تحسین کنی جمع کثیری از اساتید و پیشکسوتان بخش فرهنگ و هنر ایران زمین از دستاوردهای قابل توجه این آلبوم منحصر به فرد است. همچنین مصاحبه با نشریات، مجلات و حضور در برنامه های

با اعلام نتایج مسابقه جهانی «گلوبال موزیک اواردرز ۲۰۲۱» یک خانواده هنرمند ایرانی توانستند مدال نقره این رویداد جهانی موسیقایی را در دو

کتاب، مقبول ترین و نزدیک ترین جیز به طبع آدمیان است که نه فراموش می شود و نه تغییر می یابد نگاه به کتاب، لذت تو را افزونی می دهد و میل را در فراگیری دانش شادتر می سازد. زبان تو را گویاتر، سخنان و بیان تو را فصیح تر، جان تو را مسرورتر و سینه تو را فراخ تر می کند و برای تو در دیدگاه عالم مردم، مقام و بزرگی و نزد بزرگان و مسئولان دوستی و احترام به ارمغان می آورد. از مطالعه کتابی در مدتی کوتاه و در عرض یک ماه مطالبی می توان آموخت که در طول یک عمر، از

کتاب، هم نشینی است که تو را خسته و ملول نمی سازد

زبان و دهان مردم نمی توان شنید. کتاب، هم نشینی است که تو را خسته و ملول نمی سازد، دوستی است که تو را فریب نمی دهد، رفیق است که به تو آرامی رساند، بلند نظر و جوانمردی است که تو را گرفتار بکنواختی و روزمرگی نمی سازد و همسایه ای است که در کار تو تأخیر روا نمی دارد کجاست مونس مانند کتاب که نخواهد مگر به همراه تو و سخن نگوید، مگر هنگامی که تو خسته باشی؟ در کجای جهان آیین تر از کتاب و واژه تر از آن می باشی که روزهای تو را نگاه دارد و نگاهبان منافع تو باشد؟ کجاست اندرز دهنده ای که تو را به نشاط آورد و باز نماند ای که تو را شسته خود سازد گویا همیشه و همه جا رسم بر این بوده که هر کس کتابی امانت گرفت، پس نهد یا پال و پر شکسته به آشیان بگذارد. حال صاحبان کتاب که محیوب خود را با این سر و وضع بازی بمانند، نگفته پنداست. به همه کتاب ها نباید به یک چشم نگاه کرد برخی کتاب ها، به هر رنگی در می آیند، تا آدم را رنگ کنند و هر چیزی که رنگ الهی نداشته باشد، زود رنگ می یازد به بعضی کتاب ها اصلاً نباید نگاه کرد حتی اگر مصور باشند. بعضی کتاب ها آدم را بازی می دهند این کتاب ها معمولاً آدم را راضی نمی کنند. آدم باید خودش قاضی باشد. بعضی کتاب ها یک «دام» هستند و برخی دیگر «سد دام». کتاب های گمراه کننده، مثل غذاهای مسموم هستند با این تفاوت که غذاهای مسموم، فقط با «جسم» آدمی سر و کار دارند، اما کتاب های گمراه کننده، «روح» را فاسد می کند.

«کتاب ها دو جورند: کتاب های که وقتی با آن ها محشور می کنی، کتاب های که وقتی با آن ها محشور می کنی، «کلام محروم ترند؟ کسی که کتاب خوب دارد ولی وقت ندارد با آن که وقت دارد ولی کتاب خوبی در دست ندارد؟» «وقتی کتاب های خوب را بد تبلیغ کنند، مثل این است که کسی با صدای خرناس، دیگران را به استراحت دعوت کند.» «کتاب، عمل است... لطفاً مطالب زنبورهای تقلبی نباشد.» «کتاب خوب، عمل طبیعی است، احوال ناگفته شما جلوتر است؟» «بیش از آنکه کتاب های ما را به آتش بکشند، خوب است ما با آب معرفت بشویمشان.» «اگر با خواندن یک کتاب خوب، به هیچ یک از اهدافتان نرسیدید، لطفاً اهدافتان را تغییر دهید.» «کتاب فاسد و مرده، وظیفه خواننده ای است که می خواهد سالم و زنده بماند.» «کتابی که حرفی برای گفتن نداشته باشد، حرف ندارد.» «تلافی بد است، ولی از آن بدتر، بددلی است که از بدخوانی می آید.» «کتاب بد، کتابی است که در جوانی پر شده و کتاب خوب، کتابی است که هر چه می گذرد، جوان تر می شود.» «کتاب بد، تو را خسته می کند، ولی کتاب خوب را تو خسته می کنی، از بس مکرر می خوانی.» «فرق جامعه غربی و اسلامی در این است که آنجا اثر «من» مطرح است و اینجا اثر «من».

«کتاب خوب، عمل طبیعی است، احوال ناگفته شما جلوتر است؟» «بیش از آنکه کتاب های ما را به آتش بکشند، خوب است ما با آب معرفت بشویمشان.» «اگر با خواندن یک کتاب خوب، به هیچ یک از اهدافتان نرسیدید، لطفاً اهدافتان را تغییر دهید.» «کتاب فاسد و مرده، وظیفه خواننده ای است که می خواهد سالم و زنده بماند.» «کتابی که حرفی برای گفتن نداشته باشد، حرف ندارد.» «تلافی بد است، ولی از آن بدتر، بددلی است که از بدخوانی می آید.» «کتاب بد، کتابی است که در جوانی پر شده و کتاب خوب، کتابی است که هر چه می گذرد، جوان تر می شود.» «کتاب بد، تو را خسته می کند، ولی کتاب خوب را تو خسته می کنی، از بس مکرر می خوانی.» «فرق جامعه غربی و اسلامی در این است که آنجا اثر «من» مطرح است و اینجا اثر «من».

«کتاب خوب، عمل طبیعی است، احوال ناگفته شما جلوتر است؟» «بیش از آنکه کتاب های ما را به آتش بکشند، خوب است ما با آب معرفت بشویمشان.» «اگر با خواندن یک کتاب خوب، به هیچ یک از اهدافتان نرسیدید، لطفاً اهدافتان را تغییر دهید.» «کتاب فاسد و مرده، وظیفه خواننده ای است که می خواهد سالم و زنده بماند.» «کتابی که حرفی برای گفتن نداشته باشد، حرف ندارد.» «تلافی بد است، ولی از آن بدتر، بددلی است که از بدخوانی می آید.» «کتاب بد، کتابی است که در جوانی پر شده و کتاب خوب، کتابی است که هر چه می گذرد، جوان تر می شود.» «کتاب بد، تو را خسته می کند، ولی کتاب خوب را تو خسته می کنی، از بس مکرر می خوانی.» «فرق جامعه غربی و اسلامی در این است که آنجا اثر «من» مطرح است و اینجا اثر «من».

